

ΟΜΟΝΟΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ

Εκδιδομένη ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος

Ἐτησία συνδρομή Δραχ. 12
προπληρωτέα ἐνταῦθα κατὰ τριμηνίαν.

Διατρίβαι κατ' ἀποκοπὴν.

« Ὁμνοῦντων ἀδελφῶν συμβίωσις παντὸς τείχους ἰσχυροτέρα ».

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ καὶ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠ. ΜΟΥΡΜΟΥΡΑΣ.

Ἐκδότης καὶ Συνθέτης Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ.

ΑΛΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΣ

Εἰσέτι δὲν συνήλθεν ὁ κόσμος ἐκ τῆς καταπλήξεως ἣν προσέξηνσαν αὐτῷ ἡ ἄλωσις τοῦ Κάρς. Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουσιν ἄρθρα ἐπὶ ἄρθροις, περὶ τοῦ πολεμικοῦ τούτου ἀνδραγαθήματος, ὁπερ εἶναι σχεδὸν εἰπεῖν μοναδικόν ἐν τοῖς χρονικοῖς τῶν πολέμων—διδότι εἶναι πραγματικῶς ἄπορον πῶς κατώρθωσαν οἱ Ῥῶσοι νὰ κυριεύσωσι διὰ νυκτερινῆς μάχης τὰ 9 φρούρια καὶ τὴν ἀκρόπολιν τοῦ Κάρς, καθωπλισμένου διὰ 350. περοβολίων κρούπ μεγίστης ὀλκῆς, καὶ ὑπερασπιζόμενα ὑπὸ 15000 ἀνδρῶν. Αἱ καθ' ἑκάστην ἐπιστελλόμεναι λεπτομέρειαι αὐξάνουσι τὴν γενικὴν κατάληψιν. Κατὰ τὴν «Φωνήν» τῆς Πετρούπολεως οἱ Ῥῶσοι ἠχησώμεναι 16,000 Τούρκων, εἶρον δὲ ἐντὸς τοῦ φρουρίου 350. πυροβόλα. Ἐκ τῶν Ῥώσων ἀπώλεσθαι κατὰ τὴν μάχην 2,800, ἐκ δὲ τῶν Τούρκων 8,000. Οἱ Τούρκοι ὑπέστησαν ἰδίως μεγάλην φθορὰν κατὰ τὴν ἐκ τοῦ Κάρς ἔξοδον αὐτῶν, ὅποτε κατεδιώχθησαν ὑπὸ τοῦ Ῥωσικοῦ ἱππικοῦ, καὶ συνελήφθησαν σχεδὸν ἅπαντες ἐγγὺς τοῦ Ὀλτι. Τὸ ἀνωτέρω φρούριον οὐ μόνον ἦν φύσει δυσπρόσβατον, ἀλλὰ καὶ ἦτον ὠχυρωμένον ὑπὸ Ἀγγλῶν καὶ Πρώσων βεβαιωτικῶν κατὰ τὰς νεωτάτας ἀρχὰς τῆς ὀχυρωματικῆς τέχνης. Ἐντὸς μιᾶς νυκτός τὸ Κάρς ἐπεσεν εἰς χεῖρας 15,000 Ῥώσων, οἵτινες μετ' αἰατασκέτου ὀρμῆς καὶ καρτεροφυχίας ἀναβρίχθηντες εἰς τὰς ἀπορρώγας πέτρας, τὰ ὀχυρώματα, καὶ τοὺς τοίχους τοῦ φρουρίου, ἀπέκρουσαν μετ' ἀγῶνα ἀπεγνωσμένον ἰσάριθμον τῶν Τούρκων φρουρῶν εἰς τοὺς χάνδακας καὶ εἰς τὰ ἐνδοτέρω φατνώματα, καὶ ἐπὶ τέλους ἠνάγκασαν αὐτὴν νὰ ἀποθάνῃ ἢ νὰ παραδοθῇ. Τα 9 φρούρια τοῦ Κάρς, ἡ ἀκρόπολις, αἱ παλαιάριθμοι πυροβολοστοχεῖαι καὶ τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δὲν ἐδυνήθησαν οὐδ' ἐπὶ μίαν νύκτα νὰ ἀντιστάσιν εἰς τὴν ἀνάθε

κτον ὀρμὴν τῶν ἐπιλέκτων τῆς Μόσχης καὶ στρατιωτῶν τῆς 40 μεραρχίας. Ὁ στρατηγὸς Δ. Τσὺρτσοφ ἐτιμήθη διὰ τοῦ στρατιωτικοῦ παρασήμου τοῦ Γεωργίου δευτέρας τάξεως, προήχθη δὲ ἐν τῇ τῆγόν τοῦ ἱππικοῦ ἔνεκα τῶν ἐν Ἀλᾶτσα θριάμβων.

Ἀσμένως καταχωροῦμεν εἰς τὰς στήλας τῆς ἱστορίας μας τὴν παρὰ τοῦ ἀξιολύτου Κ. Αγγέλου Καραϊσκάκη ἐπιστολὴν ἣν ἐπιστολῶν αὐτοῦ, ἐμπλεωσαν ἀγῶν καὶ ἐθνικῶν αἰσθημάτων.

Ἀγαπητὲ φίλε!

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀποθάνωμεν ὑπὸ μαρμαρυγῆς ἢ ἡγήσῃ ἡ φοβερὰ τάλπιγξ τῆς ἐλευθερίας; Ὁφείλομεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰ ἱερὰ ἡμῶν δικαιώματα προτοῦ μᾶς ἐπιβληθῇ ἵνα πράξωμεν τοῦτο; Ἰδοὺ ὁ ἀξιολύπητος καρπὸς τοῦ ὅτι σὰς ἔγραφα πολλάκις, δηλαδή ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία δὲν ἔσχεν ἀπὸ τοῦς ἐκυτῆς πατέρας τὴν πρέπουσαν ἐθνικὴν ἀνατροφὴν, ἥτις ἀνατρέφει τὴν καρδίαν, καὶ τὴν ἀφιεροῖ εἰς τὴν πατρίδα! Εἴθε ἡ προφητεία μου αὕτη νὰ φανῇ ὅπως ἀντίθετος! . . .

Κινεῖται τὸ μέγα ἀνατολικὸν ζήτημα, καὶ σιγᾷ ὁ Ἕλλην, ὁστις εἶναι ὁ μοχλὸς τοιοῦτου μεγαλοπρεποῦς ζητήματος! Σιγᾷ, ἐπειδὴ δὲν ἔχει καρδίαν διὰ τὴν πατρίδα, — σιγᾷ, ἐπειδὴ ἡ καρδία του εἶναι κενὴ ἐκείνων τῶν εὐγενῶν αἰσθημάτων, αἵτινα ἤθελον ἀποτελέσει ἡμῶν εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἐχθρῶν μας ἐν Εὐρώπῃ. Ὁ Ἕλλην δὲν τολμᾷ νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν πατρίδα, ἐπειδὴ ἡ καρδία του δὲν φλέγεται ὑπὸ θερμοῦ αἰσθήματος φιλοπατρίας. Ὁ Ἕλλην, ὁ κληρονόμος τοῦ Βωστιάδου, τοῦ Καραϊσκάκη, δὲν ὀφείλει νὰ παραμελῇ τὰς κληρονομικὰς αὐτοῦ δάσυνας, ἐπειδὴ οἱ ἐλευθεροῦντες ἄνδρες παρεμβάλλουσιν εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ εὐτελεῖς καὶ αὐτοῦ τοῦ συμμέτοχου, καθότι ὁ ἀνθρώπος ἐστὶν ἐνός πατριωτικοῦ αἵματος, καθίσταται ὅν, οὐχὶ ἀνόμενον τῶν ἀλόγων ζώων.

ζῶσι διὰ νὰ ζοῦν καὶ οὐχὶ πῖτ' ἐν' ἀνεγείρωσιν ἀγερόχως τὸ
ἐπιποῦν, καὶ ἴδωσι τὸ μεγαλεῖόν των εἰς τὰς ἀπεράντους σφαί-
ρας τοῦ πνεύματος.

Ὁ φιλελεύθερος ἀνὴρ πᾶν ἄλλο ὀφείλει νὰ σκέπτεται ἢ τὰ ὑ-
λικά συμφέροντα· ὁ δεδιδαγμένος ἀνὴρ φιλοπατρισμὸν ὀφείλει νὰ
ᾔναι ἀνώτερος τῶν ἀγαθῶν τῆς τύχης, — οὗτος ὀφείλει νὰ μὴ ἀ-
τενίζῃ εἰς ἄλλο ἢ εἰς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν τῆς ἐθνικότητός του,
ἐν ᾗ ὀφείλομεν τοὺς κόπους μας, τὰ συμφέροντά μας, τὴν ὑπαρ-
ξίαν μας! Ὁ ἀμαθὴς, ὁ ἀύλιος υἱὸς τοῦ Μαυροβουνίου, καθ' ἐκ-
αστὸν δρέπει τὰς δάφνας τῶν νικῶν του ὑπὲρ τῆς πατρίδος του!
Ὁ θλιβὴς υἱὸς τοῦ Μαυροβουνίου ἀμειβομένη ιστορία, ἐστερημένος
παντὸς μνημείου τοῦ παρελθόντος ἐθνικοῦ τοῦ βίου! Ὁ υἱὸς τοῦ
Μαυροβουνίου θαυμάζεται παρὰ τοῦ νου καὶ τῆς καρδίας τοῦ ξέ-
νου! Ὁ Ῥωμοῦνος, ὁ Μολδαβὸς, διεγείρουν τὴν στρατιωτικὴν ζή-
λοτυπίαν τῶν ἰσχυρῶν στρατῶν τοῦ Τσάρου, καὶ δρέπουν δάφνας
εἰς τὰ ἐθνικά μας ὄρια! ὁ δὲ Ἕλληνας ἐλπίζει καὶ σιωπᾷ! Ὁ θάνατος
εἶναι χεῖρων τριαύτης διαγοιγῆς! Ὁ βίος εἶναι τυ-
ραννεία τοῦ ἄδου, ὅταν οὗτος δὲν ἐμψυχούται ἀπὸ τὸ ἱερώτερον,
καὶ γλυκύτερον τῶν αἰσθημάτων, ὅπερ εἶναι ἐκεῖνο τῆς ἰδίας ἐ-
θνικῆς δόξης! Ἐν καιρῷ ἐθνικῆς εἰρήνης πολλάκις σοὶ τὸ εἶπον
ὅτι ὀφείλει ἡ Ἀνακρεοντική Μοῦσα νὰ διαχέῃ τὰ ἀρμονικά ἔπη,
ἀλλ' εἰς ἐποχὴν τοσοῦτον τεθλιμμένην δι' ἡμᾶς τοὺς ἀτυχεῖς Ἕλ-
ληνας, ὥφειλε νὰ ἀκουσθῇ Τυρταϊκὴ ἢ Πινδαρική Μοῦσα.

Ἀλλ' ἔως πότε οἱ ποιηταὶ τῆς Ζακύνθου θὰ κλαίωσιν ἐπὶ τῶν
τῶν ἐρωμένων των! Ἔως πότε τὰ τέκνα τοῦ Σολομοῦ,
ἐκ τῆς σκόλου θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ἔχωσιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
τῶν τὴν λύραν τοῦ Ἀλκαίου, ἢ τὴν τοῦ Ἀρχιλόχου; — Ἀλλὰ
ἐκκαλύψατε μὲ ῥόδα καὶ κρίνα, ὦ μελωδικοὶ ποιηταὶ
Ζακύνθου, τοὺς βωμούς τοῦ ἔρωτος καὶ τῶν χαρίτων, προ-
σέλαδον δάφνης εἰς τοὺς πατρικοὺς βωμούς! Ὁ οἶ-
κος τοῦ ποιητῆ, ἀναπητὲ φίλε, ἔχουν βωμὸν ἱερὸν ἵνα
ἀφύπναι, καὶ εἶναι ὁ τάφος τοῦ ἡμετέρου ἀθανά-
του ἐκείνου τοῦ ἐξόχου αἰδοῦ τοῦ ἐλευθερίου, πλη-
ν τῶν πατέρων μας μὲ τὸ αἷμα καὶ τὸ μαρτύ-
ριον αὐτῶν παύσῃ τοῦ νὰ μᾶς ἐπασχολῶσι τὸν νοῦν αἱ χά-
ρις Νύμφαι, αἱ Σειρήνες, καὶ οἱ ἔρωτες ἐν αὐτῇ τῇ καρδί-
ᾳ ἡμῶν. Ἄς παύσῃ νὰ μᾶς γοητεύῃ τὴν καρδίαν ὁ πανοῦρ-
τος ἄγγελος, ὁ υἱὸς ἐκείνος τῆς καλλονῆς, καὶ ἄς ἐμπνεύσῃ ἡδὴ
ἐκείνην κρίσιν διὰ τὸν ἀγαπητὸν μας λαὸν ὁ ἡρωϊκὸς Ἀ-
λέξανδρος γενναῖος δόξης εἰς τὰ ἐνδόξα καὶ ἐθνικὰ πεδία ἡμῶν!
Ἄς νὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ εἰς τὴν ἱερὰν ταύτην σταυροφορίαν ὁ μέγας
ἡγούμενος τῆς Νίκης, ἵνα καὶ ἡμεῖς δρέψωμεν δάφνας ἐντὸς τῶν
ἐθνικῶν καὶ ἐνδόξων ἡμῶν πεδίων, καταπατηθέντων ἀτημω-
ρητῇ ἀπὸ τὸν ξένον, ἀπὸ τὸν βάρβαρον, ἀπὸ τὸν ἄπιστον Ὀ-
θωμανόν. Τὸ αἷμα εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς ζωῆς! Τοιοῦτον ἐπάγγελμα
ἐπενεργεῖ πρὸς τοὺς λαοὺς ἡ ἀλήθεια καὶ ἐθνικὴ ποίησις. Ὁ
Φεῖρρατος ἐνεψύχωσε μετὰ τεσσάρων αἰώνων αἰχμαλωσίαν τοὺς
πατέρας μας! Οἱ πατριωτικοὶ τοῦ ὕμνου ἐξήναψαν τὴν ἱερὴν
σπινθῆρα τῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν ἡρωϊκὴν καρδίαν τῶν πατέρων
μας! Εἶθε νὸ μὴ ἐβλεπον τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ Κορίνθῳ, καὶ ἐν τῇ
Ζακυνθίῳ Ἀνθῶνι, ποίησιν, ἢ εἰς τὰ πεζὸν ἐκτὸς τοῦ ἐθνικοῦ
ἀντικειμένου τὸ ὅποιον θέλγει πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν· οὐχὶ
πλέον νὰ θελγώμεθα παρὰ τῶν ὑλικῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐπικούρου, οὐχὶ
πλέον παρὰ τῶν οἰμωγῶν καὶ τῶν ἐρωτικῶν θρηνημάτων τῆς
Ἥρας καὶ τοῦ Δεάνδρου! —

Βεβαιωθῆτε ὅτι ὅσον αὐτὰ εἶναι ὑψηλὰ, καθίστανται ἀνδρῆ καὶ
ψυχρὰ, ἐπειδὴ ὁμοιάζουσιν ὁπώρας καὶ ἀνθη ἐκτὸς τῆς ἐποχῆς
των, ὡς αἱ πρῶται ἀναθυμιάσεις, ἃς διαλύει ἡ πρώτη ἀκτίς τοῦ
μεγάλου πλανήτου! Ἡ ὡραιότερα μεταξὺ τῶν φανταστικῶν εἰ-
ρημῶν τῶν ποιητῶν εἶναι ἡ ἐλευθερία, ἐνδεδυμένη διὰ λαῶν καὶ
ἀσπερῶν ἐσθίων. Κατὰ τὴν γνώμην μου ἐγὼ ποτὲ δὲν τὴν
ἐτάσθην τοιοῦτοτρόπως· ἀπ' ἐναντίας ἐγὼ τὴν εἶδον ἐνδεδυμέ-
νην ἐν τῷ κάλυμμα τῶν μαρτύρων, ἐστεμμένην μὲ τὸν νεκρικόν

στέφανον τοῦ Γολγοθᾶ, πενιχρὰν, κατάπληκτον καὶ αἰμοσταγῇ!
Ὁ! ἂν ἡ ἐλευθερία ἦτον ὡραία, οἷα παρουσιάζεται ὑπὸ τινων
ποιητῶν, ἡμεῖς εὐκόλως ἠθέλωμεν τὴν ἐξαγάγει, ἐπειδὴ ἐν τῇ μό-
νῃ ὡραιότητι δὲν εὐρίσκεται ἡ δύναμις τῆς ἐπιμονῆς, ἠθέλωμεν τὴν
γοητεύει διὰ τῶν ἁσμάτων τῶν Σειρῶν, καὶ διὰ τῆς λύρας τοῦ
Ἀπόλλωνος, ἐν αὐτῇ ἦτον ὡραία. Ἀτυχῶς ἵνα καταστήσωμεν
ἡμῖν φίλην τὴν ἀληθὴ ἐλευθερίαν, πᾶν ἄλλο μᾶς χρησιμεύει ἢ τὰ
ἄγρια καὶ αἱ μελωδίαί τοῦ Ὀρφέως· ἀπαυτεῖται σιδηρὰ καρδία,
καὶ χεῖρ σιδηρά.

Ἐγὼ πιστεύω εἰς τὴν μέλλουσαν εὐμαρμένην! Πιστεύω ὅτι ὑ-
πάρχει ὁ ἀπέραντος κόσμος τῆς αἰωνιότητος, — πιστεύω ὅτι ὑ-
πάρχει ὑψίστη δικαιοσύνη, δι' ἣς φρονῶ ὅτι οἱ πρόγονοί μας ἀπὸ
τῶν Ἑλλήνων πεδίων θὰ μᾶς καταρῶνται, καὶ νομίζω ὅτι ἡ δι-
καία αὐτῶν ἀρὰ θέλει φέρεται ἐφ' ἡμῶν τὸ ἀνάθεμα τῆς θεᾶς ἐσχά-
της κρίσεως! Ἐφ' ἡμῶν δὲ δικαίως θέλει ἐπιπέσει, καθότι ἀδι-
άφοροι ἀπαθείς ἤδη θεωροῦμεν τὰς ἐνεργουμένας μαστιγώσεις πα-
ρὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας!
Τὸ ἐγκλημα μᾶς θέλει πληρωθῇ οὐχὶ μόνον εἰς τὴν κοιλάδα ταύ-
την τοῦ κλαυθμῶνος, ἀλλὰ πολλῶν μᾶλλον ἐν τῇ αἰωνιότητι.
Πᾶν ἐγκλημα συνεχώρησεν ὁ μέγας μάρτυς τοῦ Γολγοθᾶ πλὴν τοῦ
ἐγκλήματος, ὅπερ ἐναπνεύσθη καὶ ἐξετελέσθη ὑπὸ τῆς ἀχαριστίας.
Ἡμεῖς, ἡ ῥέπουσα γενεὰ εἰς τὰ τῆς ὕλης ἀγαθὰ, ἐλησμονήσαμεν
ὅτι ἡ ἐλευθερία μας, ἡ ἐπιστήμη μας, τὰ πλούτη μας, ὀφείλομεν
ἅπαντα εἰς τοὺς πατέρας τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οἵτινες ἤδη αἰχμά-
λωτοι εὐρίσκονται ἐν ἀμαθείᾳ. Εἰς αὐτοὺς ὀφείλομεν τοὺς Βοτσά-
ρους, τοὺς Τσαβέλας, καὶ πλείστους ἄλλους ἥρωας, — τοὺς ἐν-
δόξους ἐκείνους Κλέφτας καὶ ἀρματολούς, ὡς τελεσιουργοὺς τῆς
ἐθνικῆς ἐλευθερίας ἡμῶν. Πρὸς τοὺς πατέρας τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
δούλων ὀφείλομεν τὰς ἐστίας τῆς νέας μαθήσεως, οἵτινες ἦσαν οἱ
μεγίστοιμοι ἐκεῖνοι Ἀσωπιοὶ, Γεννάδιοι, Φαρμακίδαι, Φιληταί, Ψα-
λίδαι, καὶ Σακελαρόπουλοι. Πρὸς ἄλλους ὀφείλομεν τὰ μνημεῖα
τῆς νέας ἡμῶν ἐθνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς χάριν τοῦ πλούτου τοῦ Σίν-
να, τῶν Ζωσιμάδων, τοῦ Ζάπα, τοῦ Τσιτσα, Κασαβέτη καὶ
ἄλλων πολλῶν. — Εἰς αὐτοὺς προσθέτω τὰς ἀκαδημίας, τὰ μου-
σεῖα, — καὶ τὰ πολυτελῆ ἡμῶν κτίρια τῶν ὡραίων τεχνῶν, —
ἅτινα περικυκλοῦσι τὴν πρωτεύουσάν ἡμῶν. Οἱ ἐθνογλωττίται καὶ
μακάριοι αὐτοὶ πατέρες τῆς πατρίδος ἦσαν ἠπειρώται καὶ Θεσσα-
λοί, πρὸς τὰ τέκνα τῶν ὁμοίων δεικνύομεν μεγάλην ἀγνωμοσύνην,
ἀνεχόμενοι ὥστε τὰ τέκνα των νὰ στενάζωσιν ἐν τῇ βαρβαριότητι
αἰχμαλωσίας καὶ ὑπὸ τὸ ἄχθος τῶν ἀπαιτητικῶν ἀλύτων.

Υγίαίνε ἀγαπητέ μοι φίλε.

Λευκὴς 17 Νομβρίου 1877.

Ὁλως Ὑμέτερος

ἈΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΚΑΝΗΣ

Πρὸς τὸν Κ. Ἰωάννην Μάνεσσην

Εἰς Ζάκυνθον

Ὁ Ὀσμὰν πασᾶς.

Πολλοὶ ἄνθρωποι θὰ ἐπιθυμῶσιν ἵτως νὰ μάθωσι ποῖός τις τὴν
μορφήν καὶ τὸ ἀνάστημα ὁ Ὀσμὰν Πασσᾶς. Διάφοροι χαρακτηρί-
μοι καὶ περιγραφαὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ ἥρωος τῆς Πλέθνης ἐδὴ
μοσιεύθησαν ἐν Ἑυρωπαϊκαῖς ἐφημερίσιν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἐν ταῖς
περιγραφαῖς ταύταις οὐ μόνον δὲ ἀρκεῖται μέρους ἡ φαντασία τῶν
γραφόντων, ὡς ἐγένετο καὶ ἐν τῷ ζητήματι τῆς καταγωγῆς. Ὁ
Ὀσμὰν πασᾶς δὲ εἶναι ἄλλος καὶ ἄλλος, καὶ ἄλλοι ἔχου-
σαν ἐφημερίδες τινὲς ὡς δὲν εἶναι καὶ ἀμερικανὸς ἢ μετρημισμέ-
νος ὁ Βαζαῖν. Ἰδοὺ ἡ πραγματικὴ αὐτοῦ εἰκὼν ἣν χαράσσει ὁ κ.
Βίκτωρ Λορὴ, γερμανὸς ζωγράφος καὶ λόγιος ἀνταποκριτῆς ἐφημε-
ρίδων, ἐσχάτως ἐλθὼν ἐκ Πλέθνης, ἐνθα ἔσχε, λέγει, τὴν τιμὴν νὰ

γνωρίση και σπουδάζη τὸν Ὀσμάν πασσάν και τὴν 9[21] Σεπτεμβρίου μάλιστα ὁ γενναῖος ὀθωμανὸς στρατάρχης, ὅστις οὐδέποτε ἐφωτογραφήθη, τῷ ἐχορήγησε τὴν χάριν ἐπὶ τινὰ λεπτά ἵνα σταθῇ και χαράξῃ τὰ χαρακτηριστικά αὐτοῦ ἐν τῇ τῆς ἐξουσίας ἐξερρήγνυντο περὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ.

Ὁ Γαζὴ Ὀσμάν πασσάς φαίνεται ἡλικίας 45 ἐτῶν, εἶναι δὲ ἀναστήματος μετρίου και κράσεως ἀθλητικῆς. Εἶναι ἄνθρωπος παχύς, τύπος μυώδους δυνάμεως, αἱ γραμμαὶ αὐτοῦ εἰσὶ χαρακτηριστικαί, ὁ τράχηλος βραχύς, οἱ ὦμοι εὐρεῖς, τὸ στήθος ἐξέχον, τὰ δὲ ἄκρα ῥωμαλέα. Οἱ Γάλλοι λέγουσι παροιμιωδῶς «Ἰσχυρὸς ὡς εἰς Τοῦρκος!» Ὁ Ὀσμάν εἶναι ἰσχυρὸς ὅσον δύο Τοῦρκοι! Τὰ χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου του, χωρὶς νὰ ἦναι λεπτά εἶναι σύμμετρα, τὸ γένειον πλήρες, καὶ ἤδη λευκανθίζον, τὸ ὄμμα κάλλιστον, μέγα, εὐρύανοικτον, μετὰ μακρῶν βλεφαρίδων και ἔχον τὴν κόρην ὑποπρασίνην μετ' ἀκτίνος διαχυοῦς, τοῦθ' ὅπερ δίδει αὐτῷ βλέμμα λεοντείον, βλέμμα συμπαθέστατον, ἀλλὰ και φοβερώτατον ἐν τῇ ὀργῇ, κίνησις τις δυσδιάκριτος σχεδὸν διαφεύγει πολλάκις ἐπὶ τοῦ προσώπου του.

Ὁ στρατάρχης ὁρθὸς κρατεῖ πάντοτε ὠραίαν θέσιν, ἀλλ' ἀπεριττον, ἐνστικτον σχεδὸν και οὐχὶ προεμελετημένην· ὁ κορμὸς αὐτοῦ ἐπερείδεται στερεῶς ἐπὶ τῶν ἰσχύων του και ὡς θὰ ἔλεγεν ὁ καλλιτέχνης ἐν τῇ εἰδικῇ τοῦ γλώσσης, εἶναι στερεὸς ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ἡ στολὴ αὐτοῦ ἐν τῷ στρατοπέδῳ εἶναι ἀτμηλήτος. Φέρει ἐπιχιτώνιον βράχι μὲ πλατέα κράτπεδα ἐτωκάρδιον μακρὸν κατὰ τὸ εἶδος Λουδοβίκου ΙΕ', και περισκελίδας εἰσθύουσας ἐντὸς τῶν ὑποδημάτων, ἅτινα δὲν ἀνέρχονται μέχρι τοῦ γόνατος. Ἐν τῷ στρατοπέδῳ οὐδέποτε εἶδον αὐτὸν φέροντα τὸ ξίφος του, ἀλλὰ φέρει πάντοτε ἀπὸ τοῦ τραχήλου τελαρωὰ φέροντα τὴν θήκην τῶν διόπτρων του. Συνήθως τὸ πρῶτον φέρει κεκλιμένον πρὸς τὰ ὀπισθεν εἰς τρόπον ὥστε αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐκθρόσκουσι μεταξὺ τοῦ μετώπου και τῆς ρινὸς αὐτοῦ, πάντοτε δὲ φέρει εἰς τὸ οὐρ μολυβδοκόνδυλον. Τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ ἐνδεδυμένου οὕτως εἶνε πάντοτε καθαρῶτατα, πάντοτε φέρονται νέα, πάντα τῷ ἀρμόζουσι κάλλιστα, οὐδὲν φαίνεται περιττὸν και ἐν τῇ ἀπλότητι αὐτοῦ εἶναι κομψός. Κάτωθεν τοῦ ἐπιχιτώνιου φέρει κομψὸν ἐσωκάρδιον μετὰ χειρίδων ἐκ μεταξωτοῦ βαθείως κυανοῦ χρώματος.

Ὁ Ὀσμάν πασσάς εἶναι ἡκιστα ὀμιλητικὸς, σπάνιως μειδιᾷ βλέπει τὰ πάντα τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐργάζεται διαρκῶς και κοιμᾶται λίαν ἀτάκτως και ὀλίγιστα. Οὐδέποτε εἶδον αὐτὸν προσευχόμενον, ἀλλ' ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι προσεύχεται και εἶναι μάλιστα εὐλαβής. Ἡ ἀταραξία οὐδέποτε τὸν ἐγκαταλείπει. Ἐκτιθεταὶ λίαν, φαίνεται ἀψηρὼν τὰ περὶ αὐτὸν ἐκρηγνύμενα ὀδοῦζια και πιστεύει ἴσως ἐκ τῶν «ἄνθρωπον προωρισμένον». Ἐνὶ λόγῳ, εἶναι τύπος συμπαθητικὸς, μολονότι ἐκ πρώτης ὀψεως φαίνεται ψυχρὸς, τὸ μειδιάμα αὐτοῦ ἀνάμικτον μετ' εἰρωνίας τινὸς εἶναι γοητευτικόν—ὅταν ἐννοεῖται, μειδιᾷ. Οὐδεμίαν ξένην γλώσσαν ὁμιλεῖ. Τοιοῦτος ὢν ὁ Ὀσμάν πασσάς εἶναι μεγαλοπρεπής· τύπος στρατιωτικὸς μὲ ὕψος ἀρειμάνιον. Πολλοὶ τῶν Εὐρωπαίων θὰ ἐνόμιζον ὅτι κολακεύουσιν αὐτὸν, λέγοντες ὅτι ἔχει τὸ ὕψος Εὐρωπαίου ἀξιωματικοῦ. Εἰ γὰρ τοῦναντίον λέγω ὅτι ἔχει τὸ ὕψος γενναίου Τοῦρκου στρατηλάτου δι' ὃν συγχάριζω τῇ Τουρκίᾳ και αὐτῷ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Εἶναι πασίγνωστον ὅτι οἱ ἀγροὶ, οἱ ἐλαιῶνες και αἱ σταφιδφυτεῖαι τοῦ ἡμετέρου δήμου εὐρίσκονται εἰς ἐλεσινὴν και ἀθλίαν κατάστασιν, καθότι οὐδεὶς κτηματίας κυβερνᾷ πλέον τὴν ἰδιοκτησίαν του, ἀλλ' αὕτη εὐρίσκεται ἐγκαταλειμμένη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ τυχόντος, ἀρπάζοντος, κλέπτοντος, και καταστρέφοντος καθ' ἐκάστην αὐτὴν. Τὴν τοιαύτην ἀθλίαν κατάστασιν ἀναγνωρίσας και ὁ ἀξιότιμος Δημάρχος ἡμῶν Κ. Πάνος Μπογδάνος, ἐπρότεινε δι' ἐπανελημμένων πράξεων και ἐγγράφων αὐτοῦ πρὸς

τὰς προϊσταμένας ἀρχάς, ὅτι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη ἵνα διορισθῇ εἰς ἐπὶ τούτῳ Ἀγροτικὸς Ἀστυνομός, πρὸς περιφρούρησιν τῆς διοικησίας τῶν πολιτῶν, και περιστολὴν τῶν ἐγκλημάτων. Ἀτυχῶς ὅμως μέχρι τοῦδε οὐδεμία θεραπεία ἐλήφθη, πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ κακοῦ τούτου, διότι ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἀπέβη ὡς ἡ τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὥσπερ ἡ Λευκάς νὰ μὴ ἀπαρτίξῃ μέρος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Συνιστῶμεν ὅθεν τὴν ταχείαν θεραπείαν τοῦ τοιοῦτου, ὅπως παύσῃ τὰ δίκαια παράπονα και οἱ γογγυσμοὶ τῶν κατοίκων τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἄλλως θὰ ἐπανεληθῶμεν.

— Κατὰ τὴν ἑπαρχίαν ταύτην συνεκρατήθησαν δύο στρατιωτικὰ μεταβατικά ἀποσπάσματα ἅτινα θὰ περιοδεύουσι, τὸ μὲν ὑπὸ τῶν δεκανέων Κωνσ. Ραζῆν μετὰ ἐννέα στρατιωτῶν τοὺς δήμους Ἀπολλωνίων, Εὐγέρου, Ἐλλομένου και Ταφίων, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν Ὑπενωμοτάρχων Δ. Μητρόπουλον, τοὺς δήμους Λευκαδίων, Σφακιωτῶν, Ἐξανετίας και Καρυάς, πρὸς σύλληψιν τῶν φυγοδίκων και τῶν ἐγκληματούντων. Συγχαιροῦμεθα τὴν Κυβέρνησιν ἥτις ἐνέκρινε τὴν σύστασιν μεταβατικῶν ἀποσπασμάτων, και τοὺς Κ.Κ. Εἰσαγγελέα και Ἐπαρχον οἵτινες ἐπροκάλεσαν αὐτό, διότι ἡ δημόσιος ἀσφάλεια εἰς τὴν ἐσχόλῃν δὲν εἶναι εἰς εὐάρεστον κατάστασιν.

— Ἐνεκα τῆς κατὰ ταύτας περὶ τῆς ῥαγδασιότητος βραδύτητας κατεστράφησαν ἐν μέρεσι πολλοὶ τῶν ἐπαρχιακῶν δρόμων τῶν γόντων εἰς τὰ διάφορα χωρία τῆς ἡμετέρας Νήσου, οἵτινες τοῦτου κατέστησαν σχεδὸν ἀδιάβατοι, οἱ δὲ χωρικὴ ἡμῶν ὀλίγα ὑποφέρουσι πρὸς διάβασιν τῶν ζώων των, και πρὸς βάσιν αὐτῶν εἰς τὰ κτήματά των. Συνιστῶμεν ὅθεν εἰς ἐβέρνησιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν ἀνωστρωτῶν ἐπαρχιακῶν δρόμων, ὅταν ἐνεστὶ τάχιον, καθὼς πολλοὶ θέλουσι καταστῇ ἐντελῶς ἀδιάβατοι, και τότε οἱ βεβαίως θέλει δαπανήσῃ δεκαπλασίαν ποσότητα σκευῶν αὐτῶν.

— Κακουργιοδικεῖον δὲν συνεστήθη ἐν τῇ ἑπαρχίᾳ ταύτῃ τὰ τὴν παρούσαν σύνοδον, ἐπομένως τὰ ἐγκλήματα αὐτῆς σημεῖρα, ἰδίως δὲ αἱ κλοπαί. Παρακαλοῦμεν ὅθεν νὰ θεσπισθῇ τοιοῦτον διὰ τῆς συστάσεως Κακουργιοδικεῖου κατὰ τὴν σύνοδον τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

— Περὶ τῆς συμβάσεως ἐσχάτως κλοπῆς ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίου Ἰωάννου εἰς τὸ Λειβάδι, τοῦ δήμου Καρυάς, ἡ δικαιοσύνη ἐπελήφθη δραστηρίως πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν αὐτουργῶν, ἀλλ' οὐδεὶς ἀνεκαλύφθη ἐνοχὸς τῆς πράξεως ταύτης. Πολλὰ πρὸς τῆς κλοπῆς ταύτης λέγονται, τὸ ἀληθές ὅμως εἶναι ὅτι ὁ ἡγούμενος τῆς ἀνωειρημένης Μονῆς ἀπώλεσεν οὐκ ὀλίγας χιλιάδας δραχμῶν, καθότι πράγματι ἡ Μονὴ αὕτη εἶναι ἡ πλουσιωτέρα, και ἡ μᾶλλον προσοδοφόρος ἀπασῶν τῶν λοιπῶν Μονῶν τῆς Νήσου μας.

— Ἐκρίστωμεν τὴν προσοχὴν τῆς ἐνταῦθα προϊσταμένης Διοικητικῆς ἀρχῆς, ὅπως περιορίσῃ τινὰς τῶν δημοδιδασκάλων τῆς ἐσχόλης, οἵτινες ἐγκαταλείποντες τὰ σχολεῖα και τέχνη τῶν χωρικῶν, διατρίβουσι συχνὰ ἐν τῇ πόλει, λέγοντες ὅτι ἔχουσιν ἐγγράφους ἀδείας παρὰ τῶν Δημάρχων των, πρὸς δὲ ἐπιβάλη τοῖς Κ. Δημάρχοις ἵνα μὴ δίδωσιν ἀδείας εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους καθότι συνεπεῖα διαταγῶν τοῦ Σ. Ὑπουργείου τὸ τοιοῦτον διαφεύγει τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν.

— Κατὰ τὴν 21 φθίνοντος μηνὸς ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς ὁ ἱερεὺς Εὐστάθιος Σέρβος, διανύσας μετ' ἀόκνου ζήλου και ἀκριθείας τὰ ἱερατικά αὐτοῦ καθήκοντα. Ἡ κηδεῖα αὐτοῦ ἐτελέσθη τὴν ἐπιούσαν του πωδῶς. Ἀσπαστὸν τέλει τὸν προὔξινον τῇ ἑαυτοῦ οἰκογενείᾳ, ὡς ἐπὶ τῆς καὶ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ. Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
— Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ἐκοινοποίησεν ὅτι ὑπογράφησαν δύο συνθήκαι Ἑλλάδος και Ἰταλίας, περὶ ἐμπορίας νηυσὶν, και περὶ ἀποδόσεως ἐγκλημάτων.

— Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἀπέστειλε πρὸς τὸν Τ

συγχαρητήριοι τηλεγράφημα ἐπὶ τῇ ἀλώσει τοῦ Κάρος· πρὸς δὲ τὸν στρατηγὸν Λόρις Μελικὼρ ἀπένειμε τὸ στρατιωτικὸν παρασημὸν τῆς Ἀξίας, δηλ. αὐτὸ ἐκείνο τὸ παράσημον ὅπερ ὁ Αὐτοκράτωρ εἶχεν ἀπονείμει πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ ἐπὶ τῇ νίκῃ ἐν Βέρθ.

— Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ διαθέσῃ 4 1/2 ἐτι ἑκατομμύρια ὑπὲρ τῆς συμπληρώσεως τῶν κατὰ ξηρὰν ἐξοπλισμῶν. Παρήγγειλε δὲ προσέτι 25 χιλιάδας ὅπλων Γκρά με δέκα ἑκατομμύρια φυσιγγίων, δύο μεγάλης ὀλκῆς πεδινὰς κανονισματικὰς Κρούπ καὶ τινὰ ἑκατομμύρια φυσιγγίων Σασεπῶ.

— Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα Πλημμελειοδικῶν ὁ ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος ἀδίκως κατηγορηθεὶς Κ. Νικόλαος Ἀσπρεῖραζ, τέως Εἰρηνοδίκης Ἐχίνου, ἐκπύχθη ἀθῶος, ἀπορρίφθηκε τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας. Παρακαλοῦμεν ἐπομένως τὸν Σ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης· Ὑπουργὸν ἵνα ἀνὰδιδῶσιν αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Εἰρηνοδίκου θέσιν.

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ

Ἀνοίξα τάφον, ἔφερε
Βασιλικὴν σφραγίδα!
Στάκτην ὅτ' ὁ βάθος εὐρηκα
Καὶ μὲς τὴν στάκτην εἶδα

Διάδημα! σκήπτρο ὀλόχρυσον!
Ποῦ εἶναι ὁ Δεσπότης;
Ὁ Βασιλεὺς; ἐφώναξα,
Ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης; !....

Ἡ στάκτη ἔμνευε βουβή!
Κ' ἰγὼ σὲ μάρμαρό της
Εὐντρίψα τὰ στέμματα
Κ' ἔγραψα, Ματαιότης!

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΚΑΝΗΣ

...οις τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ ἡμῶν αἰνίγματος.

« Ἴν γος ». —

Τὴν λύσιν ταύτην ἔδωκεν ἡμῖν ἁ.) ὁ Κ. Διονύσιος Τριπύλας — β.) ὁ ἀνώνυμος Κύριος, περὶ οὗ καὶ τὰ προηγούμενα ἡμῶν φύλλα, δι' ἀνωνύμου ἐπιστολῆς του, ἦν ἀσμένως ἐδεξάμεθα, καὶ ἥτις λίαν εὐφυῶς καὶ ἀγγινῶς ἀπεικονίζει τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος μας. Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή του·

« Αἰξίότιμε φίλε!

Ανέγνωνα τὰ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 56 φύλλῳ τῆς ἀξιότιμου Ὑμῶν ἐφημερίδος «Ὁμονοία» ἀφορῶντα ἐμὲ τὸν ἀνώνυμόν σας φίλον, καὶ οἷα· εὐγνωμονῶ διὰ τὰς ὑπὲρ ἐμοῦ εὐμενεῖς Ὑμῶν κρίσεις, αἱ εὐηρεστήθητε νὰ κάμῃτε. Φωνή τις ἐνδόμυχος μοι ἔμπνέει τὴν πεποίθησιν νὰ φρονῶ, ἀφορῶν εἰς τὸν εὐγενῆ Ὑμῶν χαρακτήρα, ὅτι ἐπεικῶς μ' ἀποδέχεσθε καὶ ἀνώνυμον φίλον σας, ἐφ' ᾧ καὶ αὐθις λαμβάνω τὴν τιμὴν ἀνωνύμως νὰ σᾶς ἐπισκεφθῶ ἐν τῷ Γραφείῳ Ὑμῶν. Ἴσως εἶναι τοῦτο φοβερὰ ἰδιοτροπία μου. Ἀλλ' ἐρριζωμένα πάθη μεταβάλλονται εὐκόλως καὶ μάλιστα περὶ τὸ γῆρας;

Ἀποστέλλω Ὑμῖν ὥς κατὰ τὴν ἄλλην ἰδιοτροπίαν μου καὶ τὴν λύσιν τοῦ ἐτέρου Ὑμῶν αἰνίγματος, αἰνιγματικὴν καὶ ταύτην κατὰ τὴν ἀπόχρωσιν φέρουσαν.

Φίλε!

Ὁ Οἶνός σου μοι ἤγειρε τὴν ὄρεξιν τοῦ οἴνου.
Καὶ ἐπειδὴ τὴν πόσιν τοῦ ἀσπλάγχχως μοι ἤρνεῖτο,
Ἰππεύσας ἐπὶ Ἴν γος
Μετέβην εἰς Ἐξανθειὰν τὴν δίψαν μου νὰ σβῶσω.

§. —

Εἶναι ὅς τὸ νέκταρ τῆς Οἰνοπωτῶν γιγάντων
Μὲ ἐθελῆς, μ' ἐμέθυσε! Τὸν σπάνιον μου Ἴν γος
Ἐσκέφθην τελοσπάντων
Νὰ ἀνταλλάξω ἀσπλάγχχος μὲ Ἐξανθιτὴν Οἶνον.

§. —

Ἀροῦ, ὡς βλέπεις, ἔγεινα τοῦ Βίχχου νῦν ἑταῖρος,
Κτήτωρ καὶ ἀνὰ τὰς καὶ οὐχὶ ποιητικῶς καλᾶμου,
Εἰπέ μοι ἐλευθέρως
Δὲν ἔχω πολὺ δίκαιον νὰ κρίνω τὸ ὄνομά μου;

Δεχθῆτε παρακαλῶ, μετὰ τοῦ φιλίου ἀσπασμοῦ μου, τὴν ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς Ὑμᾶς διακεκριμένης ὑπολήψεώς μου.

Ὁ Γερῶν φίλος σας.

Τρίτος λύτης τοῦ αἰνίγματος ὁ Κ. Μιχαὴλ Βλαντής. Πρὸς τὸν ἀνώνυμον Κεφαλληνῶ, τὸν πέμψαντα λύσιν διὰ τῆς λέξεως «ἐλαῖον» καθὼς καὶ πρὸς τὸν φίλον μας Ι. Ψ. ἀπαντῶμεν ὅτι ἐλαθον, ὡς ἐλαθε καὶ ὁ ἕτερος φίλος μας Δ. Κ. λύσας τὸ αἰνίγμα διὰ τῆς λέξεως «κίνα». —

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ζῶα γινόμεθα μαστοφόρα, ἐὰν εἰς γρῖφον μᾶς εἰκονίσῃς,
Κ' ἐπτά ἐν ὄλῳ ἂν μᾶς ἀθροίσῃς. —

Ὁ α. λύτης θέλει λάβει παρ' ἡμῶν ὡς δῶρον τὴν φωτογραφίαν μας. —

Ἡ λύσις πρέπει νὰ δοθῇ ἐγγράφως, καὶ δι' ἐχευμένου ἐπιστολῆς εἰς τὸ τυπογραφεῖόν μας. —

Τῷ ἐν Κεφαλληνίᾳ φίλῳ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές, ἐλλείψει χώρου.

Πρώτη δημοσίευσίς πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων κτημάτων Ἐκδιδομένη παρ' ἐμοῦ τοῦ ὑποφαινομένου δικαστικοῦ κλητῆρος Γρηγορίου Ροντογιάνη κατὰ παραγγελίαν τοῦ Κ. Ἰωάννου Καββαδία δικηγόρου, κατοικοῦ τῆς πόλεως, πληρεξουσίου δικηγόρου τοῦ Ζηχαρῆ Βονιτσάνου πτ. Θεοτόκη, κατοικοῦ τοῦ χωρίου Πλατύστομα δήμου Καρυᾶς.

Κατὰ

Τῆς ὀφειλέτιδος κληρονομίας τοῦ Θωμᾶ Βονιτσάνου, παρισταγομένης ὑπὸ τοῦ υἱοῦ καὶ κληρονόμου του Ἀνδρέου Βονιτσάνου, κατοικοῦ τοῦ χωρίου Πλατύστομα δήμου Καρυᾶς, καὶ τούτου ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου του Χρήστου Θερμεῦ πτ. Κωνσταντίνου, κατοικοῦ τοῦ χωρίου Ἐγκλουβῆς δήμου Καρυᾶς.

Δηλοποιεῖται

Ὅτι τὴν Κυριακὴν εἶναι εἰκοσι δύο 22 Ἰανουαρίου 1878 ὥραν 10 π.μ. μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας εἰς τὴν δημοσίαν ἀγορὰν τῆς πόλεως ταύτης τοῦ δήμου Λευκαδίων καὶ ἐμπροσθεν τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος τοῦ Βασιλείου Πατακίη ἀπὸ π.μ. 10 ὥρας π.μ. μέχρι τῆς (ἀκολουθεῖ)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ. 54.4144.0084